VII. évfolyam, 42. szám

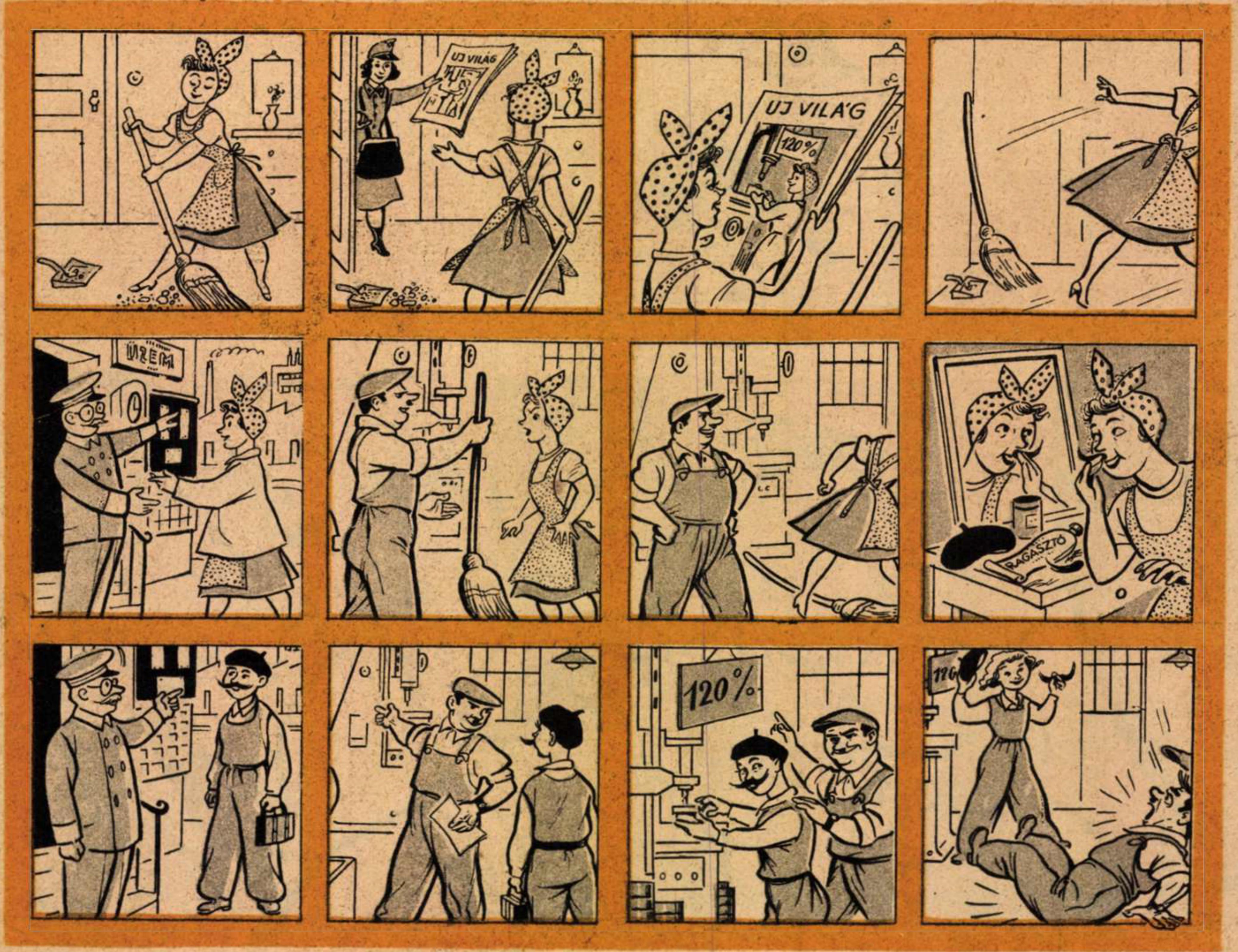
1951. október 18

Ludas Matyi

70 fillér

Cseles Panni és a maradi művezető

Háztól-házig

Egy láda holmit akartam Pestről vidékre szállítani és valaki azt tanácsolta, hogy küldjem a BELSPED-del, még pedig „Háztól-házig"-forgalomban. Viharedzett ember vagyok rövidítések tekintetében, lelkem megkeményedett az APISZok, ATEXek és MUÁRTok csapásai alatt, büszkén vallhatom, hogy erős szívvel viseltem el a PASENVET, megúsztam az OFOTÉRTet, kiláboltam a BARNEVALból, sőt örömmel közölhetem, hogy sikerült még a RÖLTEXet is átvészelnem, de ez a Belsped mélységesen megrendített.

Belsped... Úgy hangzik, mint valami veszedelmes betegséget jelentő orvosi műszó, vagy mint egy rettegett kém fedőneve egy amerikai kalandorfilmben. Tanácsadóm azonban megnyugtatott, hogy nem kell megijedni, mert Belsped nem más, mint a felettébb szelíd *Országos Szállítmányozási és Fuvarozási Központ* rövidítése.

Mindenesetre megittam egy pohár friss vizet és amikor valamenynyire magamhoz tértem, eltűnődtem azon, hogy miért Szállítmányozási és Fuvarozási az az Országos Központ és mért nem elégszik meg az egyszerűbb, de helyesebb Szállító és Fuvarozó elnevezéssel úgyis, mint Országos és úgyis, mint Központ?... Azután töprengeni kezdtem azon, hogyan rövidült az Országos szállítmányozási és Fuvarozási Központ épp Belspedre? Hiszen a rövidítési technika közismert szabályai alapján körülbelül OSZAFUKÖP lett volna a várható névösszevonás.

Minthogy ezt a rejtvényt lóugrás szerint sem tudtam megfejteni, felhívtam a vállalat központját, hogy megbeszéljem a Háztól-házig szállítás hogyanját és mikéntjét. Tárcsáztam a 181—930-at, ahol azt felelték, hogy mind a „hogyan" mind pedig a „miként" ügyében forduljok a 310—496-hoz. Tárcsáztam a 310—496-ot. ahol azt mondták, hogy rájuk csak a miként tartozik, de a hogyan ügyében a 313—296 illetékes. 313—296 a 121—273-hoz utasított, az viszont eltanácsolt a 310—792-höz.

Végre öt hívás után megtudtam, hogy valóban a 310—792 intézi a Háztól-házig elnevezésű izét, de utasítottak, hogy írásban jelentsem be, mit és mikor akarok melyik háztól melyik házig szállítani.

Nem akarok igazságtalan lenni és ezért beismerem, hogy a 310—792 — vagy nyolcvan más telefonszám mellett — szerepel a telefonkönyvben is. Félórai tanulmányozás árán magam is rábukkanhattam volna, de miből ismerhettem volna fel, hogy pont ez az a szám, ami nekem kell, arról nem is szólva, hogy kissé igényes olvasó vagyok és a telefonkönyv nem tartozik a kedvenc olvasmányaim közé.

De különben is! Hogyan kívánhatják tőlem, hogy a számok tömkelegében megtaláljam a helyes telefont, — holott én csak egyszerű laikus vagyok szállítmányozási és fuvarozási ügyekben, pláne országos és központi viszonylatban, — amikor a vállalat tisztviselői sem tudják, hogy milyen számon kell hívni a Háztól-házig alosztályt?!

Keserű tapasztalataim alapján arra kérem a kedves Belspedet, hogy tegye hozzáférhetőbbé a Háztól-házig forgalmat, mert így az a veszély fenyeget, hogy nem a csomag, hanem az ügyfél jut el Háztól-házig.

Már tudniillik Kórháztól—Bolondházig.

K. D.

DARVAS SZILÁRD:

Tálalom magam

Moziban voltam egyik délelőtt, úgynevezett sajtóbemutatón, a Déryné című új magyar filmet vetítették meghívott közönség előtt. Örömmel jelenthetem, hogy a film nagyon szép, előreláthatóan óriási sikere lesz, egyetlen furcsaságot észleltem, éspedig azt, hogy kicsit késön kezdték. Illetve nem is kezdték késön, csak maga a film indult bizonyos lassúsággal, amennyiben előzőleg percekig vetítették mindazokat, akiknek a produkcióhoz valami közük volt. Számuk mintegy negyvenezerre rúg és a felsorolás nagyon jót tesz a filmnek, mert a közönség egyre feszültebb figyelemmel várja, hogy végre elkezdődjék az, amiért tulajdonképpen moziba ment. A „tálalásnak" ez a rendkívül ötletes módja, az „aufmachung", sajnos, egyelőre csak a film sajátja, pedig az összes művészeti ágak sikerrel használhatnák s ennek bizonyságául a Ludas Matyinak szánt legújabb humoreszkemet már én is az izgalom felcsigázásának ezzel a brilliáns módszerével bocsátom a nagyközönség elé. Ime:

A Ludas Matyi és a Lapkiadóvállalat bemutatja
Darvas Szilárd legújabb humoreszkjét:

Se füle, se farka

VICCEK:
Aristophanes, Molière, Shaw, Karinthy, Gádor

ALAPÖTLET:
Goethe

KÉZIRATPAPIR:
Apisz NV.

GÉPELTE:
Keller Tilda

SZEDTE:
Brumiller Árpád

NYOMTA:
Rakó Károly

A HONORÁRIUMOT SZIVESSÉGBŐL TOVÁBBITOTTA:
A posta

ELKÖLTÖTTE:
A szerző családi munkaközössége

A kézirat készült:
a szerkesztőség eredeti Remington-rendszerű írógépén

Ezután következne maga a humoreszk, amelynek közlésére azonban, sajnos, már nem maradt hely, de legalább tálalva vagyok és az olvasó érdeklődését is sikerült elcsigáznom.

Ketten beszélnek

(Ez a beszélgetés Irakban folyik le két, Perzsiából eltávolított angol olajipari szakember között az iraki angolellenes tüntetés perceiben.)

— Hallod, John?

— Hallom, James.

— Azt kiabálják, hogy takarodjunk innen a fenébe. Vajjon mit akarnak evvel mondani?

— Nem tudom, James. Ki lát bele ezekbe az irakiakba? A keleti lélek rejtelmei.

— Én azt mondom, csomagoljunk.

— Hopp, megvan! Ugorjunk át Egyiptomba!

— Ott jobb a helyzet, mint Perzsiában?

— Százszor jobb!

— Biztos?

— Ezerszer jobb!

— Én azt hallottam, hogy nem jobb.

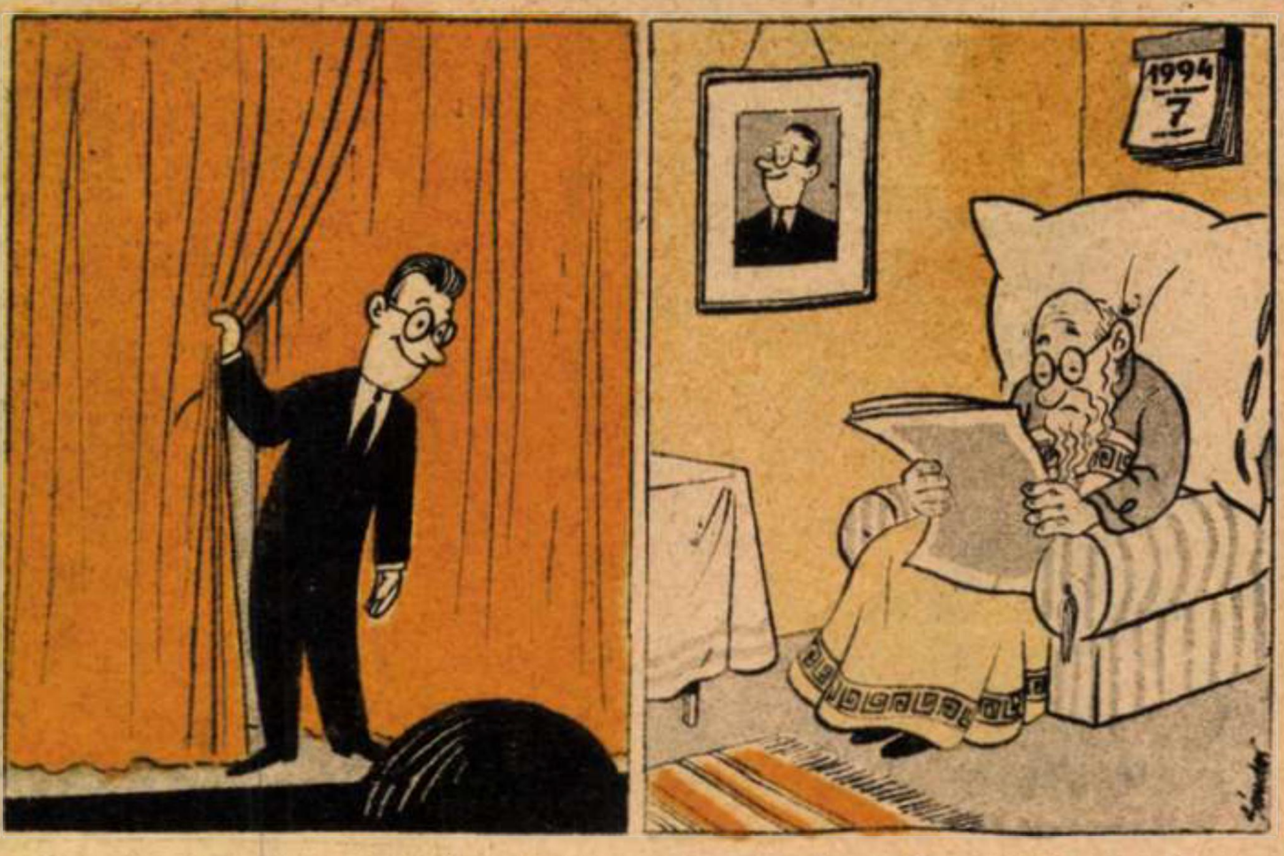
— Pedig milliószor jobb! Perzsiából a mult héten kidobták az angolokat, Egyiptomból csak a jövő héten fogják..

Hizlalási akció

— No, Örzse, ekkora mérethez mit szólnál?
— Nem tudom, Jani. Slusszban lehetne még vastagabb.

A fiatal szerző

darabja bemutatóján — és amikor a darabról az első bírálatot olvassa

Ludas Matyi

Főszerkesztő: GÁBOR ANDOR
Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA
Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ
A kiadásért felel:
a Lapkiadó Vállalat igazgatója
Szerkesztőség: V., Alkotmány-u. 3
Telefon: 127-750. 128-031
Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt 9—11
Telefon: 221-285
Hirdetési osztály:
VII., Lenin-körút 9—11.
Telefon: 221—285.
Előfizetési ügyek: Posta Központi Hírlap Irodája, V., József nádor-tér 1. Telefon: 180-850
Személyes ügyfélszolgálat:
V., Roosevelt-tér 5—6
Budapesti Szikra Nyomda,
V., Honvéd-utca 10
Felelős vezető: Radnóti Károly

A kultúrvezető meg a támogatás

Ü. B.-titkár: Kedves kultúrvezető elvtársam, ígérem, hogy tőlem megkap minden támogatást.

Vállalatvezető: Igérem, kedves kultúrvezető elvtárs, hogy minden támogatást megadok!

Osztályvezető: Nem lesz itt semmi baj, hiszen tőlem minden támogatást megkap!

— Na, ugye megmodtuk, hogy tőlünk minden támogatást megkap.

A szó köztük marad

— Hogy a szó köztünk maradjon — kezdte a beszélgetést a zsúfolt villamoson egy asszony — én bizony jól beolvastam a közértesnek. Képzelje, a földre volt szórva a rengeteg krumpli, onnét lapátolták a kosárba s így tették a mérlegre. Otthon vettük észre, hogy az 5 kiló krumpli közé legalább 1 kiló földet mértek. Hát ne egye az embert a méreg?

— Hát igen — mondta a másik asszony, majd az iránt érdeklődött, hogy mi ujság az üzemben.

— Megvagyunk — felelte a burgonyás néni, majd így folytatta: — A Surbanek mester lett, de, hogy a szó köztünk maradjon, azóta nagyon megváltozott. Például azelőtt örült, ha valamelyikünk elbeszélgetett vele, most meg annyira fennhordja az orrát, hogy meg sem akarja ismerni az embert és elvárja, hogy a nők előre köszönjenek neki.

Most megszólalt a másik asszony:

— Hát köszönjenek neki, ezen ne muljék...

— Köszönjön neki a rossznyavalya. De, hogy a szó köztünk maradjon, a kócos Gizivel egész másképpen viselkedik. A Gizi jöhet későn, a Gizi csinálhat selejtet, mégsem kerül a szégyentáblára. Ha a Gizinél megáll a gép, abban a pillanatban ott terem a szerelő és már javítja is. Bezzeg az én gépem percekig áll. Vagy csinálnék én selejtet, a késésről már ne is beszéljek, olyan huppot verne ki a Surbanek, hogy összeszaladna a gyár.

Most egy lélekzetvételnyi szünet következett, éppen csak annyi, hogy a villamos tudatlan utasai elmerengjenek azon, hogy mi is az a hupp és szépséges magyar nyelvünket, mint jelen esetben is, hogyan csúfolják meg, de már folytatódik is:

— Tudja, milyen ember ez? De úgye, a szó köztünk marad? Az egész gyár már lassan el is felejti a szabadságot, az üdülést, de Surbanek még egyáltalán nem vette ki a szabadságát.

Megszólal a másik asszony:

— Lehet, hogy azt hiszi, ha ő nincs a gyárban, akkor megáll minden.

Ismét az előbbi asszony veszi át a szót:

— A, fenét. Fél elmenni. Ó, én azt is tudom, hogy mitől fél. Attól, hogy mire visszajön, kifúrják. De úgye, a szó köztünk marad?

A villamos megáll, a két asszony leszállás közben búcsúzkodik. Egyik ment jobbra, a másik balra, amit egymásnak elmondtak, az természetesen köztük marad, annak ellenére, hogy alig negyvenen hallottuk a zsúfolt 67-es villamoson.

(s)

Kacsaláb és társai

— Maga is ezt nézi?

— Ezt... Szép!

— Inkább csúnya.

— Csúnya??! Nono, fiatalember... Ugylátom, maga ehhez nem ért!

— Mihez?

— Hogy egy épület szép-e, vagy sem. Ez a csepeli tanoncotthon az én véleményem szerint gyönyörű. Márpedig én sokat adok a véleményemre...

— Az lehet, de ennek még sincs semmi értelme.

— Mert nem ért hozzá. Nézze csak azokat a gyönyörű cölöpöket. Ezek tartják az épületet s alája gyönyörű kertet lehet varázsolni.

— De nem varázsoltak! Hiába is tenne az alá a kacsaláb alá virágot, rögtön elhervadna az árnyéktól...

— Na látja! Ezért nincs ott kert!

— Akkor minek a cölöp vagy kacsaláb, vagy micsoda?

— Nem ez a fontos!

— Hát mi a fontos?

— Az egész. Például ott! Látja, milyen szimmetrikusan helyezték el a zárható nyílásokat?

— Miket?!

— A zárható nyílásokat.

— A kulcslyukra gondol?

— Kedves ifjú barátom! Hát maga azt sem tudja, mit nevezünk zárható nyílásnak a modernista építészetben?

— Nem tudom.

— És ezzel a felkészültséggel bírálgat itt? Vegye tudomásul, hogy a zárható nyílást azelőtt ablaknak nevezték.

— És most?

— Most zárható nyílásnak.

— No, én ezután is csak ablaknak nevezem. Már ameddig át lehet rajta látni. Mert ezeket meg sem lehet pucolni. Hacsak nem tűzoltók laknak benne, vagy nincs tűzoltó ismerősük, aki kivonulna a tűzoltólétrával.

— Ezek apróságok, fiatalember! Maga nem gondol arra, hogy a mi építészetünk formai produkciójának minden alá van rendelve. A modernista építészetben a tartalom elsődlegességének visszaállítása az új! Ez a mai építészet ifjú barátom!

— Hát én ezt nem hiszem. Szerencsére nem minden épületünk ilyen. Ebben a tanoncotthonban óriási az előcsarnok, de kicsik a szobák, van fűtés, mégis hideg van, van kacsaláb és bálterem, Isten veled értelem!

— Mit ért maga hozzá, hogy mi a jó épület és mi a rossz!

— Maga talán ért?

— Én igenis, értek!

— Miért? Kicsoda maga?

— Vegye tudomásul, hogy én vagyok az építész. Én terveztem!

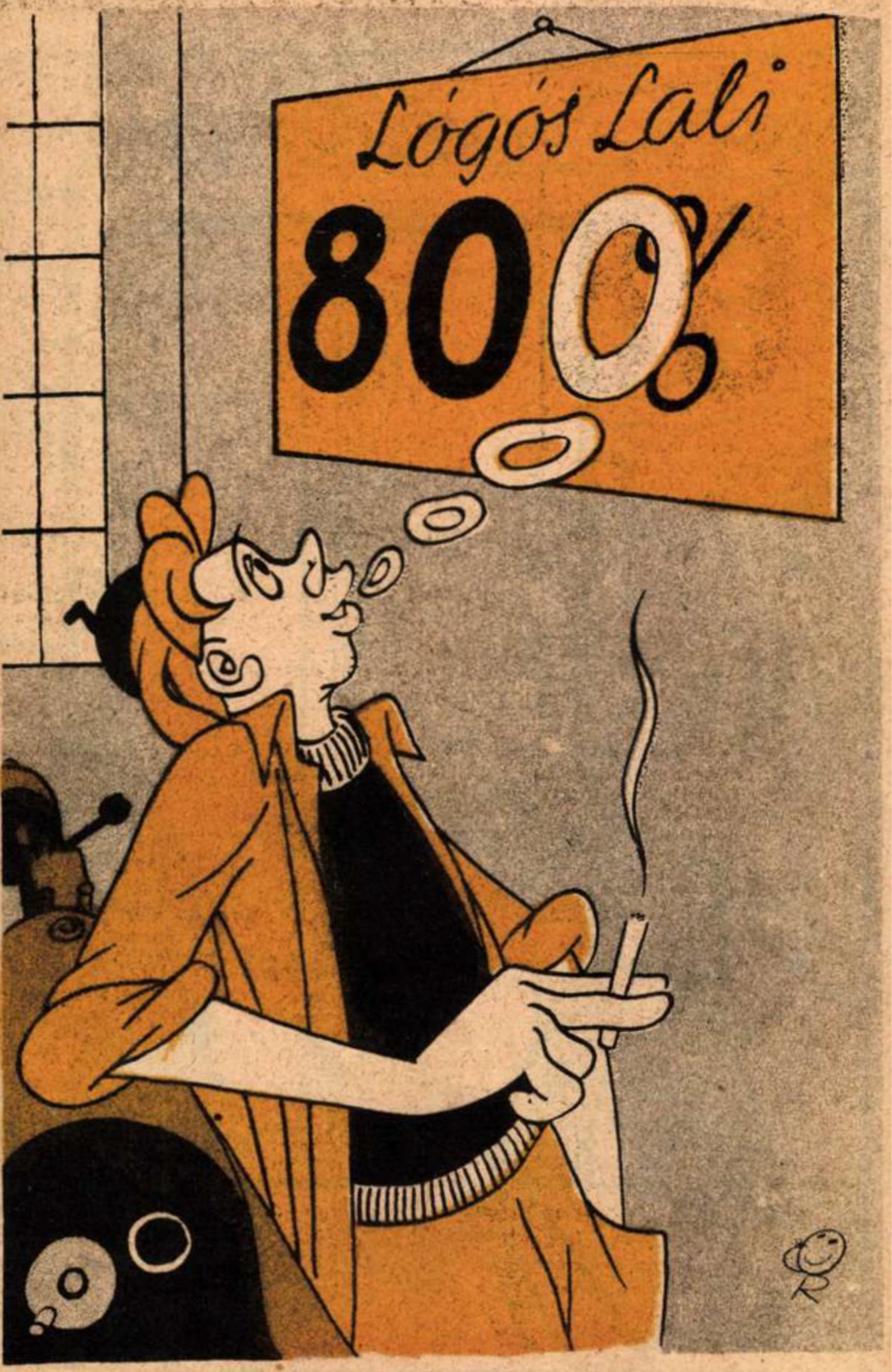
— No, akkor biztos, hogy nem ért hozzá. Ez a tanoncotthon rossz, csúnya és ebben a vitában nekem van igazam!

— Miért? Maga is építész? Mi köze magának a Csepeli Tanoncotthonhoz?

— Csak annyi, hogy én lakom benne!

VAJKÓ

AZ ÖNÁMÍTÓ

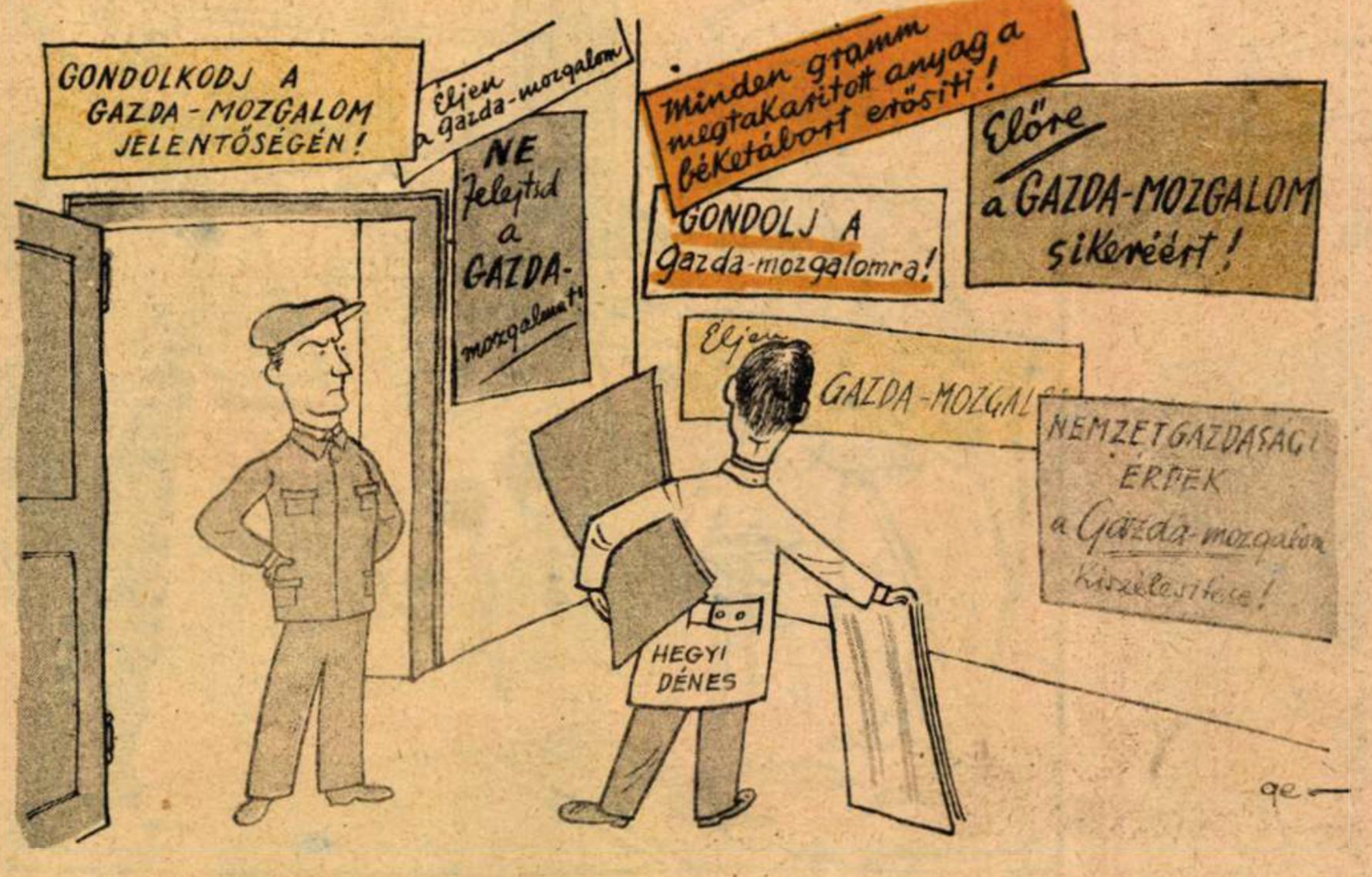
Pillanatkép egyik egyetemünkről,

ahol jegyzetek még mindig nem kaphatók, bár az előadások már szeptember közepe óta folynak. A diákok a jegyzetosztály elé költöztek, hogyha már jegyzet hijján tanulni nem tudnak, legalább éjjel-nappal szorgalmasan várhassák a jegyzet megjelenését.

Aminek a Ganz Vagonban sem szabadna lennie

(A Szabad Nép cikke nyomán)

— Szép ez a sok plakát, elvtárs, de cselekedni is kellene valamit!

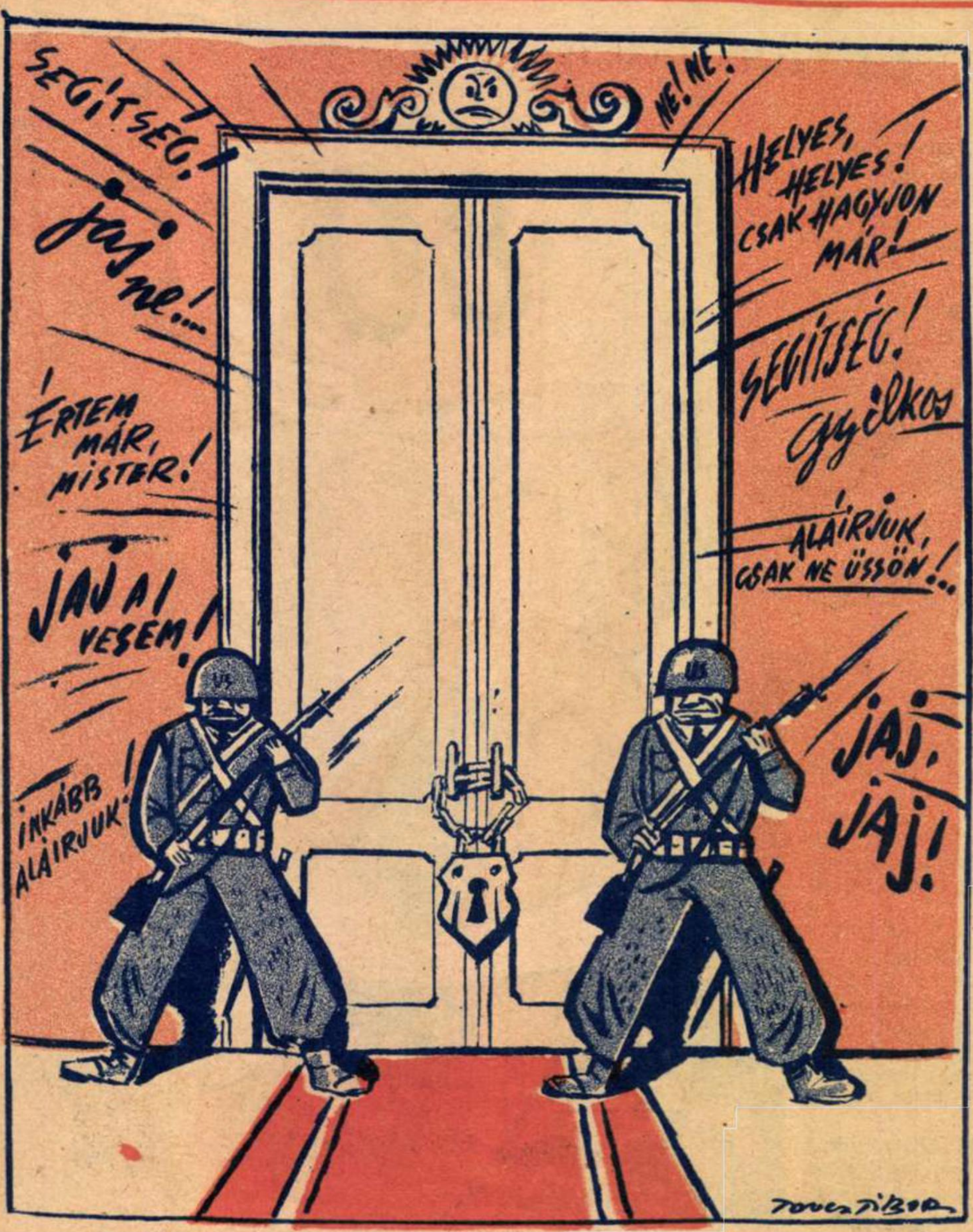
— Igaza van. Kiteszek még egy plakátot.

Az elégedetlen ember

— Ah, nem jól van ez így, kérem! Nem lenne szabad mindent a nehéziparba tömni. A könnyűiparra kellett volna rámenni, meg a mezőgazdaságra! Modern gépeket kellett volna külföldről behozni. Ezek adják a termékeket! Ha ezekre mentek volna rá, most több fülvédő, több köles, több hózentróger, több lucerna és több olyan dolog lenne, ami az emberek mindennapi szükségletét elégíti ki. De kinek kell például vaskohó? Hallott ön már valaha panaszkodni valakit azért, mert nincs neki vaskohója?! Vagy, hogy kint van a lába a gyorsolvasztó kemencéből? Esetleg, hogy nincs egy betevő falat durvahengerdéje? Ugye, nem! Tehát akkor úgy, ahogy mondom, a könnyűipart és a mezőgazdaságot kellene fejleszteni. De ezeket aztán nagyon! Mindent bele! Anyagit, erkölcsit! Ez most az első! Minél jobban felszerelt könnyűipart és minél jobban gépesített mezőgazdaságot. A hatalmas könnyűipar ontaná a tökgyalut, nyakkendőtűt, ajtókilincset és a nadrággombot. A gépesített mezőgazdaságban is meggyorsulna és termékenyebb lenne a munka. Géppel kaszálnák a makarónit, géppel takarítanák be a csigatésztát és gép töltené mindjárt zsákokba az érett tarhonyát. A keltetőgépek ezreinek üzembehelyezésével hamarosan megsokszoroznánk a sertés- és marhaállományunkat... Tehát már ezekből is látszik, hogy a könnyűipart és a mezőgazdaságot kellett volna fejleszteni, nem pedig a nehézipart... Pláne ilyen hatalmas méretekben! És ilyen gyors ütemben! Sokkal lassabban! Lassítani kell a tempót. Ráérünk 10—15 év alatt is megcsinálni, nem kell úgy rohanni. Idő van! Az aztán tényleg van! Csak modern könnyűipari felszerelés nincs! Az aztán tényleg nincs! Tehát kell, hogy szerezzünk! De vigyázni! Nem külföldről! Itthon kell előállítani. És ezt hogyan lehet? Úgy, hogy megteremtjük a nehézipart. De azt aztán nem ilyen lassan! Gyorsítani kell a tempót! Nem érünk rá 10—15 évig vackolni. Ha 10—15 évig építjük, akkor mikor készülnek el a szükséges szövő- és egyéb gépek?!... Mikor kerülnek le a falura a traktorok és cséplőgépek?! Ezekre a gépekre pedig szükségünk van! Mert csak ezek a gépek adják a több szövetet, búzát és egyebet... Ah, mondom, hogy nem jól van ez így, kérem! A könnyűiparra és a mezőgazdaságra kell rámenni...

KÉKVÖLGYI VILMOS

Joshida miniszterelnök az amerikai megbízott jelenlétében zárt ülésen magyarázza az amerikai-japán békeszerződést.

Van még cimke!

— Addig nincs baj, amíg új neveket tudunk kitalálni...

A scarboroughi vereség,

vagy az angol „Munkáspárt" népszerűtlenségének oka

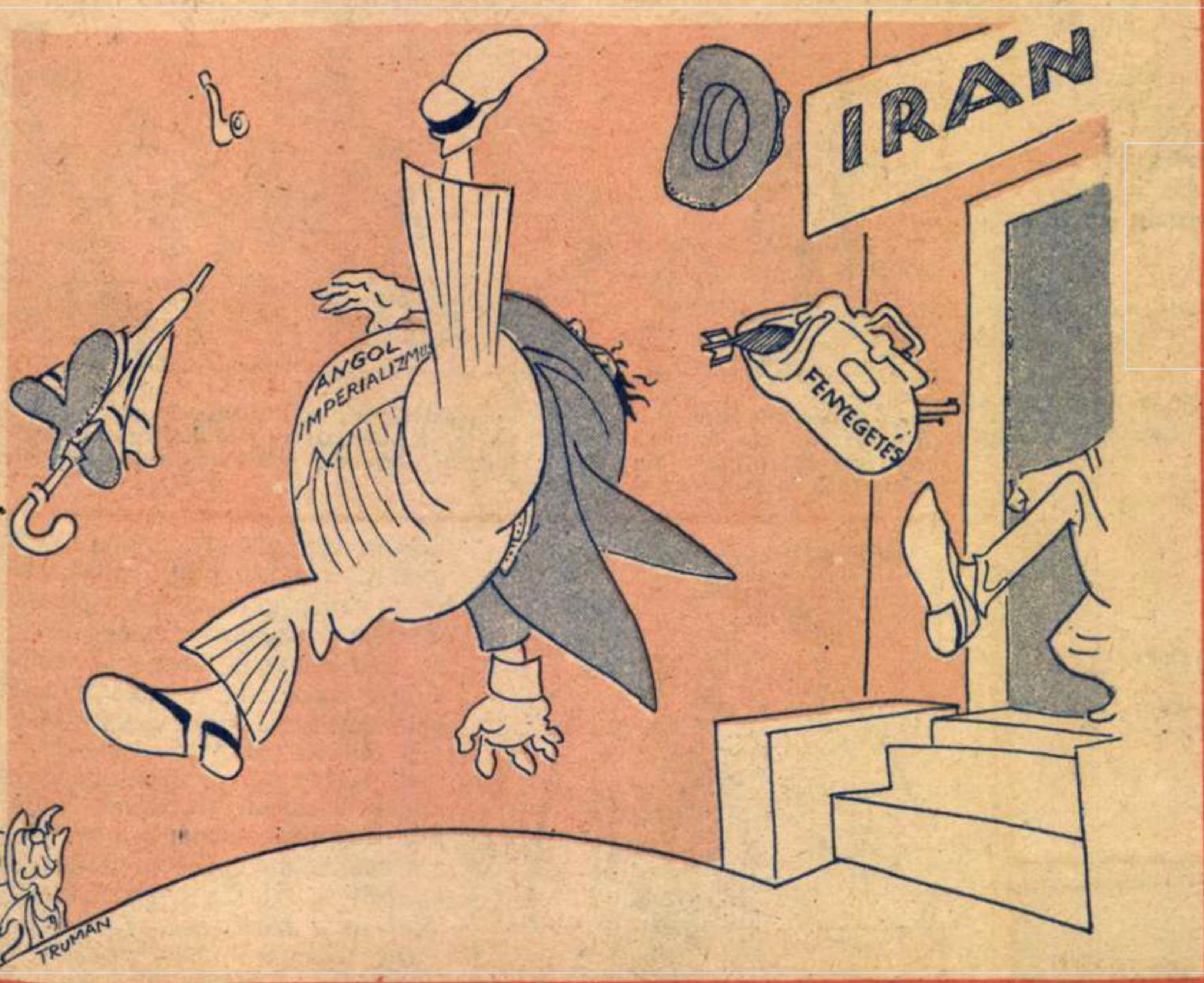
Attlee: Nade munkás urak, miért olyan bizalmatlanok?

A kirúgott brit oroszlán töprengése

— Az az érzésem, mintha csökkent volna a tekintélyem...

Az angol repülőbázis Iránban

A nyugateurópai hadgyakorlaton

Amerikai közlegény: Most az egyszer még elnézem, hogy nem tisztelegtek nekem, de legközelebb úgy kihallgatásra rendelem magukat az őrmesterhez, hogy belezöldülnek...

Mire jó egy békeszerződés?

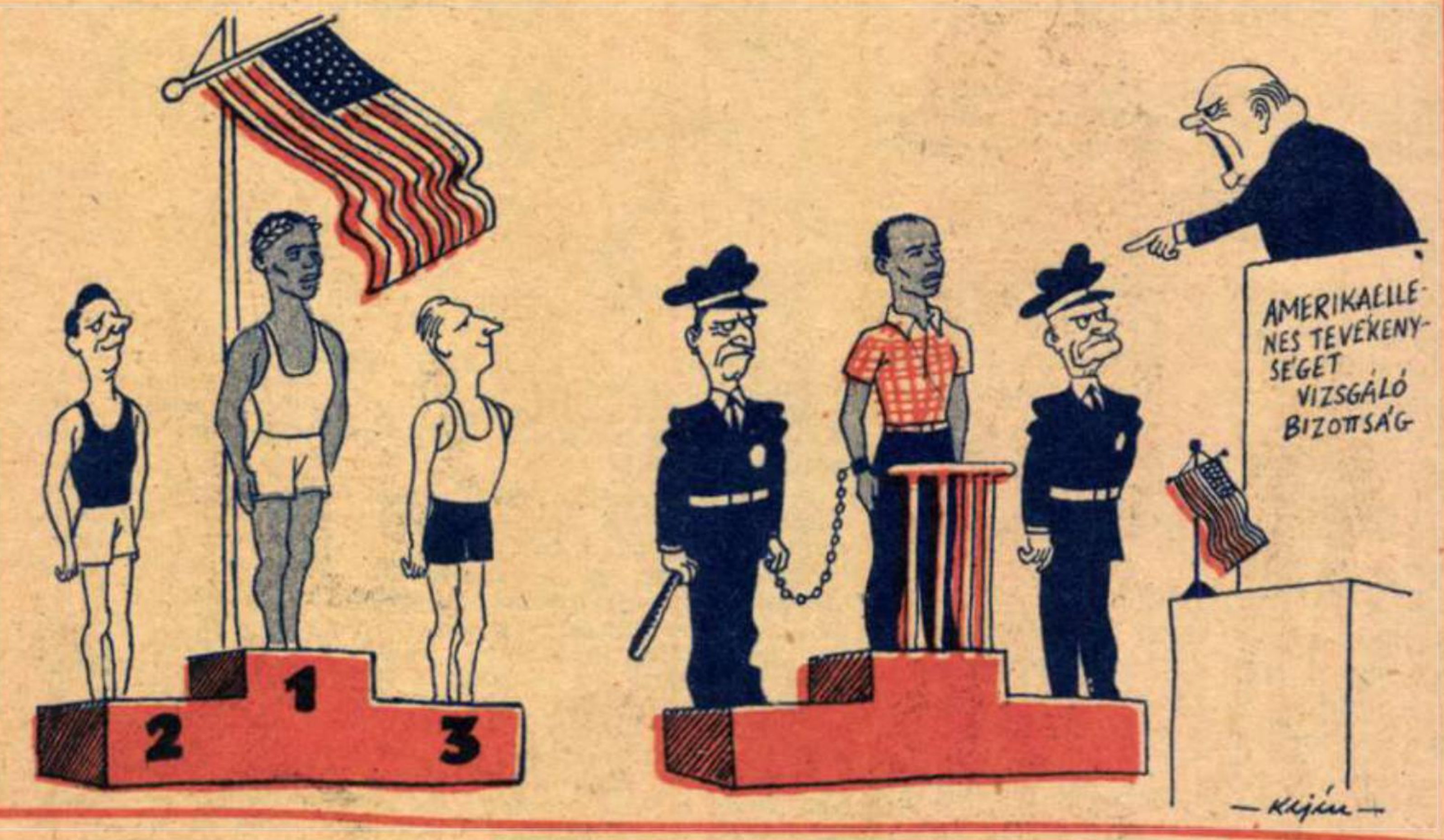

De Gasperi: Egy kis papírt nem kaphatnék?
Acheson: Itt van, barátom. Csomagolja ebbe.

Gáspár Antal, Kaján

Képek egy amerikai olimpiai bajnok életéből

(A négyszeres olimpiai bajnok Owenst békenyilatkozata miatt bíróság elé állították.)

A Sztálin-nyilatkozat híre Amerikában

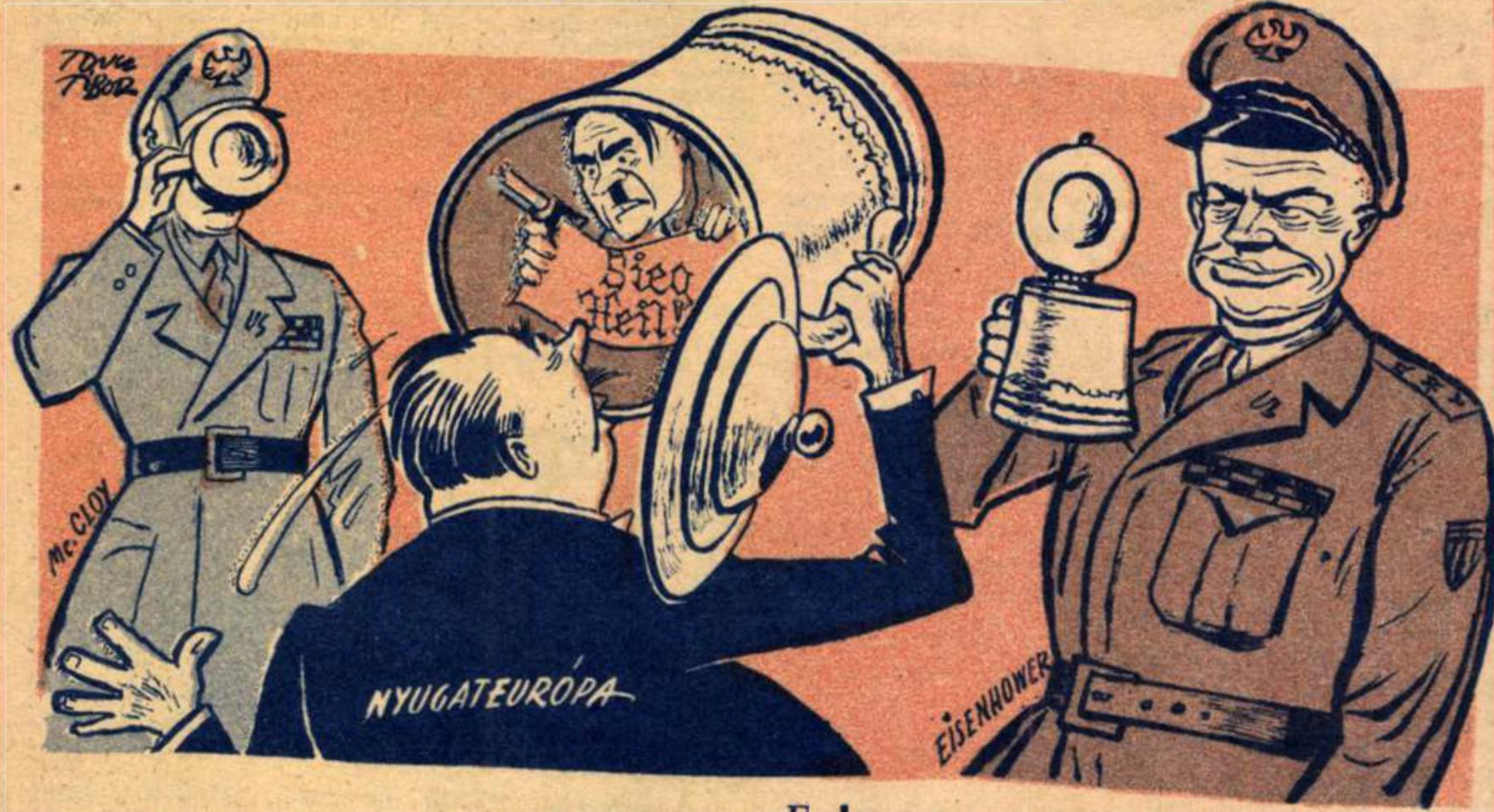
— Nincs a fülének semmi baja. Jól hallotta...

Papen ismét Törökországban

Török karmester: Hűha, most nem tudom, hogy a Horst Wesselt, vagy a Yankee doodle-t játsszam-e előbb.

Az új müncheniszták

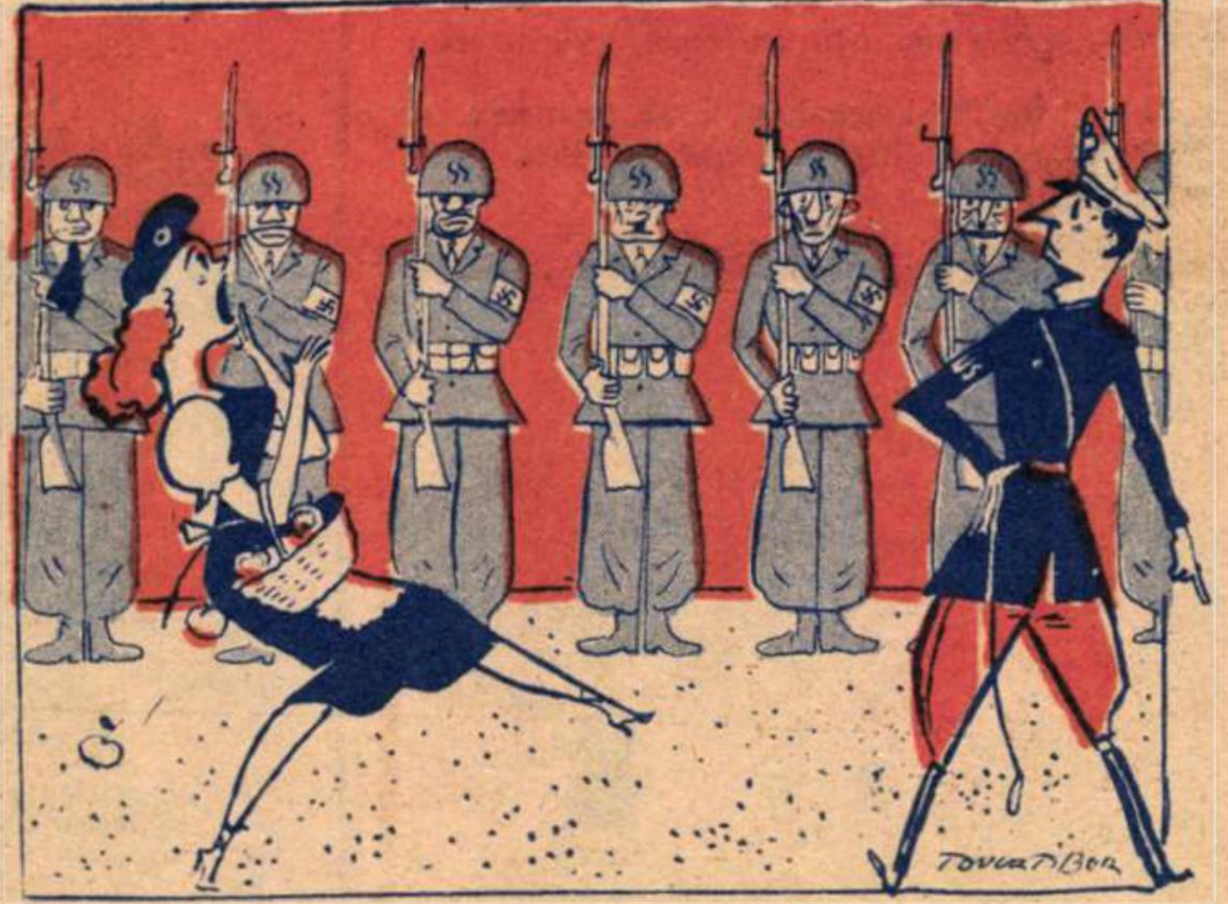

— Ex!

Marianne és az új „Európai hadsereg"

-Vigyázz!

-Hátra arc!

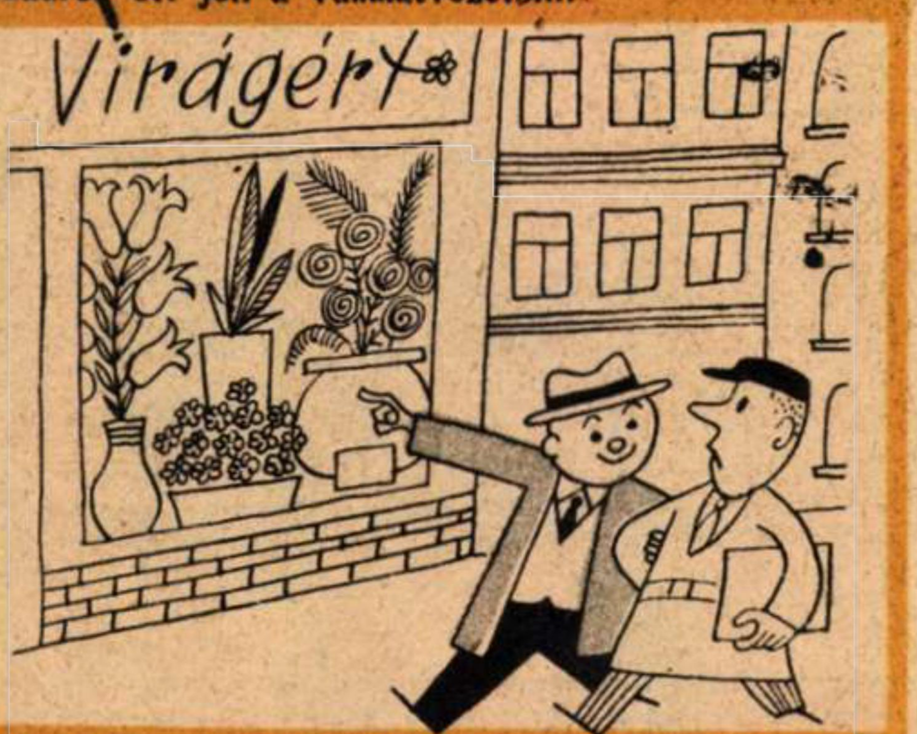
Angol választási plakátok

Csökevények

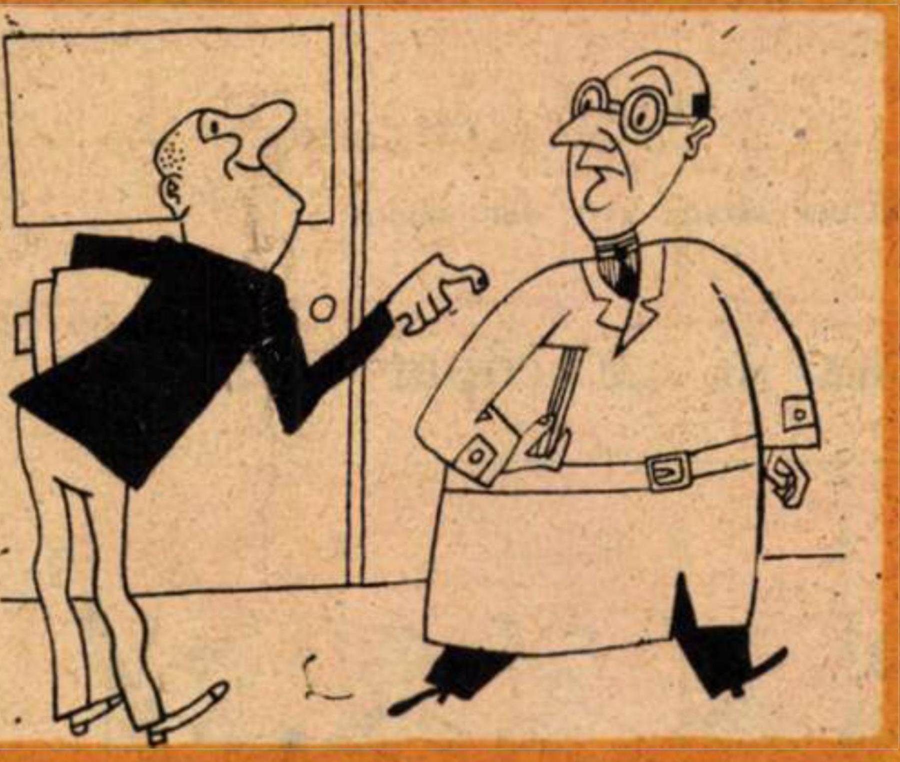

— Jaj, kisanyám, töröld le gyorsan a ruzst a szádról, ott jön a vállalatvezetőm!

— Vigyél a feleségednek virágot, hiszen ma van a születésnapja!

— Hová gondolsz, az én feleségem dolgozó nő, szemináriumvezető és népnevelő, csak nem fogom kispolgári, érzelgős vacakokkal zaklatni!

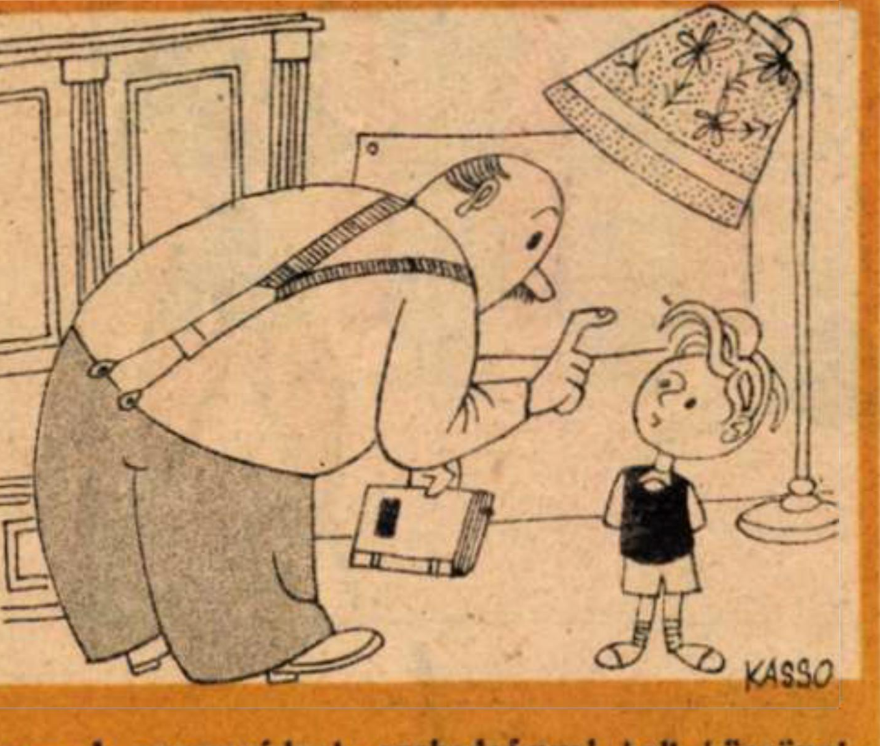

— O, osztályvezető kartárs! Csak azt akartam megjegyezni, hogy milyen jól áll ez a drapp munkaköpeny a kreol arcszínéhez!

— Ezt tessék venni, nagyon finom, gyűrhetetlen anyag!

— Akkor nem használhatom. Csak nem képzeli, hogy ilyen vadonatúj, elegáns vasalt kabátban járok majd a hivatalba?!

— A szomszédnak szabadsággal kell köszönni, a Kovácséknak szépen kezitcsókolommal, a házmesternek jónapottal, a vicinének pedig sehogy.

Le a bürokráciával!

Ludas Matyi a Főváros Tanácsának bürokráciaellenes kiállításán

(Ezen a héten nyilt meg a Főváros Tanácsa Szakszervezeti Bizottságának bürokráciaellenes kiállítása, amelyről az alábbi csodabogarakat jegyezte fel a Ludas Matyi.)

Nevet a feketéző

A törvényszék megkereste a pénzügyigazgatóságot, hogy adjon szakvéleményt Koch Henrik súlyos dohányjövedéki kihágása ügyében. A pénzügyigazgatóság visszaküldte az iratokat és a kísérőlevélben ezt írta: „A budapesti törvényszéknek a pénzügyigazgatóság az iratokat az eljárás beszüntetése végett visszaküldi".

A budapesti törvényszék a 958-ik szakaszba ütköző súlyos dohányjövedéki kihágás miatt indított bűnvádi eljárást megszüntette.

A pénzügyigazgatóság hónapokkal később kérdést intézett a törvényszékhez, hogy miért szüntették meg az eljárást.

A törvényszék megállapította, hogy a pénzügyigazgatóság javaslata alapján történt a megszüntetés. Közölték azt is, hogy a megszüntető végzés ellen nem nyujtottak be fellebbezést és így az jogerőssé vált.

A pénzügyigazgatóság vizsgálatott inditott és megállapította, hogy gépírói hiba történt. Nehezen olvasható írással jegyezte fel az előadó az akta felzetére a törvényszéknek írandó választ. Az írta, hogy az eljárás *lefolytatása* végett küldik vissza az iratokat. A gépírónő a lefolytatás szót *beszüntetés* szónak olvasta.

Így úszta meg Koch Henrik a büntetést. A pénzügyigazgatóság nemcsak az olvashatatlan írással követett el hibát, hanem azzal is, hogy nem fellebbezett idejében és így az itélet jogerőre emelkedett.

Ezt értse meg valaki!

Az Állami Adóhivatalnak, Abony. A kérelmet és annak mellékleteit azzal adom ki, hogy a pénzügyigazgatóság 265.339/1948. VII. rendeletére való hivatkozással a behajthatatlanság címén törlendő házadók kérdésében a 155.000/1946. sz. rendelet 1. bekezdésének 5-ik pontjahoz fűzött V. T. 1. bekezdésének 6-ik pontja, illetve a 2. bekezdésben foglalt rendelkezések szem előtt tartása mellett a 4-ik bekezdésben foglaltaknak megfelelően a szabályok szerint járjon el.

Cegléd.

Olvashatatlan aláírás
főelőadó

HAJSZA A VÉDŐÉTEL UTÁN

A kovácsok és hegesztők részére kiadandó védőételeket (C-vitaminos cukorka és vastartalmú keksz) a Budapesti Csokoládégyár csak akkor szállítja, ha a rendelt mennyiség szükségességét az illetékes hatóság igazolja.

A IV. negyedévi rendelésünket elvittem a VII. kerületi tanács VB. kereskedelmi osztályához. Közölték, hogy a Kertész-utca 50. sz. alatti jegykirendeltség intézkedik. Itt nem tudtak semmit a dologról és a kirendeltség vezetőjéhez utasitottak. Megtudtam, hogy az ügy nem rájuk tartozik, menjek a jegyközpontba. Ott sem tudtak intézkedni, ezért visszamentem a VII. kerületi tanács kereskedelmi osztályára, innen Csánki csoportvezető ismét a kertészutcai jegykirendeltséghez küldött. Amikor elmondtam neki, hogy ezt az utat már végigjártam, nem tudott tanácsot adni. A kereskedelmi osztály vezetője felhívta a kirendeltséget. Neki is azt mondták, hogy nem tudják elintézni az ügyet. Telefonáltunk a Belkereskedelmi Minisztériumhoz is, ahol azt mondták, hogy forduljunk a Közületi Élelmiszerelosztóhoz, amelynek a Bécsi-utca 2-ben van a hivatala. Itt az illetékes előadó meglepetéssel vette tudomásul, hogy hozzá küldtek. A főosztályvezető kioktatott, hogy az Elosztó nem hatóság, hanem kereskedelmi vállalat, tehát nincs hatásköre.

Ami ezután történt, azt távirati stílusban közlöm. Elmentem a tanácshoz, onnan felhívtuk a Belkereskedelmi Minisztériumot. Medve elvtársat kerestük, aki az Elosztóhoz küldött. Medve elvtárs közölte, hogy téves információt adott. Megkérdeztük, ki az illetékes. Nem tudta megmondani. Újra felhívtam az Élelmiszerelosztót. Kárpátiné vette kezébe az ügyet. Újra beszélt Medve elvtárssal. Megtudta, hogy a Szervezetellátási Főosztály se tudott választ adni. Megjegyeztem, hogy a védőételt már október elsején ki kellene osztani. Nem tudtak segiteni az ügyön. Szeptember 26-án felhívtam a Budapesti Csokoládégyárat és elmondottam a nehézségeket. Azt tanácsolták, hogy ismét a kerületi tanácshoz forduljak. Közölték, hogy az OMB-közlönyben a védőételekről rendelet jelent meg.

Ismét elrohantam a tanácshoz. Vésziné osztályvezető nem tudott semmit az ügyről. Két nap mulva újra felhívtam. Megtudtam, hogy mégis a Kertész-utca 50-be tartozik a dolog. Emlékeztettem Vészinét, hogy ott már elutasitották a kérést. Vésziné megígérte, hogy a Fővárosi Tanácshoz fordul. Délután újra felkerestem. Hivatkoztam az OMB-közlönyre. Elutasitott azzal, hogy a jegyrendszer kiszélesítése folytán a tanács hatáskörét a jegykirendeltségek vették át. Felhivta a jegykirendeltség vezetőjét. A telefonbeszélgetés után közölte, hogy menjek a kirendeltségnél Füzesinéhez, minden el van intézve.

Elsiettem a Kertész-utca 50-be. Nem akartak beengedni, mert már két óra elmult. Végül mégis Füzesiné elé kerültem. Nem intézkedett. Azt mondta, hogy nem az ügy elintézését igérte Vészinének, csak azt, hogy érdeklődni fog. Felhívtuk a jegyközpontnál Császár elvtársat. Értekezett. Másnap újra felhívtuk. Megtudtam, hogy mivel az általunk kért védőétel nem jegyesáru, annak engedélyezésére a Tanács illetékes. Újra a kerületi tanácshoz küldött. Vésziné kijelentette, hogy már unja az ügyet. Ezért két rendelőlevélre rányomta az engedélyt jelentő bélyegzőt. Kijelentette azonban, hogy nincs meggyőződve arról: helyesen járt-e el?

Ez történt a védőételek rendelésével. Úgy érzem, mintha az engedélyezés útja egy kicsit bürokratikus lenne.

A Fővárosi Vasútépítő Vállalat
anyagbeszerzője

KÉT ZSÍRÜGY

1.

A vidéki munkahelyeken foglalkoztatott, de Budapesten lakó építőipari dolgozók nevében szólalunk fel. A vidéki kiemelt munkahelyek dolgozói zsirpótjegyet kapnak, Pakson azonban nem adják ki a jegyeket. Az Építésügyi Minisztériummal és a Belkereskedelmi Minisztériummal kötött megállapodásokra hivatkoznak. Megbízottunk felvilágosítást kért a Nádor-utcai jegyközponttól, azt a választ kapta, hogy forduljanak panaszukkal oda, ahova akarnak.

Üzemi konyhánk csak napi két étkezést biztosít és azt is csak hétköznapon. Családtagjaink budapesti alapjegyünkre csak olajat vagy margarint kapnak, mert nem tudják igazolni pótjegyünk felmutatásával, hogy férjük dolgozó. Segítséget kérünk!

A Beton Útépítő Vállalat
paksi építésvezetőségének
dolgozói nevében
7 ALÁIRÁS

2.

A miskolci Fürdővállalatnál dolgozom mint kazánfűtő, de augusztus 21-től kórházban fekszem. Feleségem augusztus végén bement a vállalathoz a jegyekért. Azzal küldték el, hogy a községi tanácstól kérjen ellátatlan igazolványt. Válaszbélyeggel együtt elküldte a vállalatnak a kért igazolványt, de még mindig nem kapta meg a jegyeket. Közben hetek teltek el és nem tudtunk zsirt vásárolni. A vállalatvezető azzal küldte el feleségemet, hogy legyen türelemmel. Meddig?

Ifj. SZAPPANOS ANDRÁS
Mezőkövesd, Megyei kórház

Menetjegy-csoportosítás

1949 szeptember 12-én Rákosligetről Kőbányára utaztam, menettértijegyet váltottam Kőbánya-felsőpályaudvarig. Az OTI-nál, ahol jártam, eszembejutott, hogy a Rákócziúton is dolgom van. Azt is elintéztem. A Keleti-pályaudvarhoz érve láttam, hogy öt perc mulva indul hazafelé a vonatom. Jegyet váltottam Kőbányáig, mert onnan megvolt a jegyem. A kalauz legnagyobb meglepetésemre húszforintos utánfizetési jegyzőkönyvet vett fel „menetjegy-csoportosítás" címén. Nem fizettem ki. Ehhez az állásponthoz egészen mostanáig két éven át ragaszkodtam. De milyen harcok árán! Háromizben kaptam a rákoscsabai állomásvezetőtől fizetési felszólítást. Egyizben megtagadták a munkásbérletjegy kiadását. Voltam a MÁV-igazgatóságon. Kétizben irásban kértem az ügy kivizsgálását és a büntetés törlését. Arra hivatkoztam, hogy a MÁV-ot egy fillérrel sem károsítottam meg. Ők hivatalosan közölték, hogy az nem számít, mert a vasúti üzletszabályzat alapján joguk van a pénzhez.

Elhatároztam, hogy végig viszem a harcot, bár kényelmesebb lenne a húsz forintot kifizetni. Az igazság győzelméhez azonban a te segítségedet kérem, Ludas Matyi.

FEHÉR LAJOS
XVII., Bártfa-u. 34.

Ludas Matyi elintézte

A Ludas Matyi október 4-i száma Pávelka Sándorné tabi lakos levelét közölte, aki azt panaszolta, hogy nem kapta meg a gazda-lajstrom elkészítéséért járó munkadíját. Megállapítottuk, hogy a panasz helytálló. A hibát a mi főosztályunk egyik dolgozója követte el. Az illetőt ezért és sok más hibájáért a hivatal vezetősége a Statisztikai Hivataltól elbocsátotta. Pávelkáné és mások közben megkapták munkadíjukat.

Központi Statisztikai Hivatal
mezőgazdasági főosztálya

A Ludas Matyi október 4-i számában megjelent „Mikor zár a Közért?" cimű cikkben foglaltakat a XIII. kerületi Élelmiszerértékesítő V. vezetője kivizsgálta. Megállapitotta, hogy a panasz helytálló, a fiókot valóban idő előtt zárták be. A boltvezetőt hanyagságáért írásbeli megrovásban részesítették.

KÖZÉRT Kereskedelmi Központ
Somlai László

Még öt rossz

A Ludas Matyi szeptember 20-i számában a Komlói Szénbányával kapcsolatban „Öt rossz" cimmel második rosszként szerepelteti azt, hogy Komlón nincs benzinkút.

Ezzel kapcsolatban mi is rámutatunk „öt rosszra".

1. rossz. Komlón 1951 március 22-e óta van benzinkutunk, amelyet a Pécsi Teherfuvarozási Vállalat komlói kirendeltsége kezel. Kértük, hogy ne csak saját gépkocsijaikat lássák el benzinnel, hanem minden áthaladó gépkocsit is. Nem vállalták.

2. rossz. Már február első napjaiban benzinkútkijelölést kértünk Komlón. A Városépítés Tervező Intézet kiküldöttjének közlése szerint azonban a számításba jövő helyek városrendezés alatt álltak, így tehát azokat nem rögzíthettük.

3. rossz. Június közepén újra megkezdtük a helykeresést. Július 16-án végre megállapították a benzinkút helyét.

4. rossz. Augusztus 20-án azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a kijelölt benzinkút helyét módosítani kell, mert az eredeti helyre a posta épületét tervezik.

5. rossz. A benzinkút végleges helyéül Komló város piacterén a Kossuth Lajos-u. 61. számmal szemben levő helyet jelölték ki. Amennyiben a kijelölt helyre újabb épületet nem terveznek, minden reményünk megvan arra, hogy a benzinkutat december 1-ig üzembehelyezzük. De ez nem rossz, ez jó.

„ÁFORT" Ásványolajforgalmi
Vállalat

A bábolnai tehén húsa

A Bábolnai Állami Gazdaság átadott a tatai vágóhíd vállalatnak 350 kiló marhahúst, az idehaza kényszerszúrásra került prima tehén húsát. A rendelet alapján százszázalékos veszteséget véve alapul, élősúlyban kell a húsértéket elszámolni, ami 700 kilogrammos élőmarhának felel meg. Ennek ára 2.80 forint, tehát 1960 forint. A vágóhíd a beszállított hús után felszámít még bőr, lép, máj, nyelv, tüdő stb. hiánya címén 373 forintot, amit a húsértékből levon. Végeredményben tehát 350 kiló húsért 1587 forintot fizet ki, vagyis a beszállított hús 2590 forintos értékénél 1003 forinttal kevesebbet.

Érdekessége a dolognak az, hogy a gazdaság az üzemi konyhái részére a vágóhídtól kapja a húst, mert saját kényszervágásait nem mérheti ki. Tehát a gazdaság által a vágóhídra beszállított és a vágóhíd által a fentiek szerint 4.53 forintos egységáron elszámolt húsért most a gazdaság 7.40-et fizet.

Egyszerűbb lenne, ha a gazdaság a saját kényszervágásaiból az üzemi konyhák részére kiadott hús után kg-ként 2.87 forintot fizetne a vágóhídnak, mert akkor elmaradna a 18 kilométeres távolság oda és vissza való fuvar díja, azonkívül a sürgős mezőgazdasági munkákból nem esne ki egy teljes fogatnap.

Szvisztuni László,
a Bábolnai Állami Gazdaság igazgatója

Gergely Miklós Külpolitikai szemléje

ASRAF PAHLEVI

Ne tessék megijedni, fenti cím nem káromkodás, éppen ellenkezőleg, egy nyilván igen finom perzsa hercegnő neve. Az igen finom perzsa hercegnők általában a kertben sétálnak és rózsát szagolnak; Asraf Pahlevi hercegnő úgylátszik kivétel, mert ő Bernben sétál és üzletet szagol. Mármint az olajügyben.

Asraf hercegnő összeszűrte a levet — amely a jelek szerint nem rózsalé — a sah anyjával. A sah talán nem is sejti, hogy az idős hölgy — az anyja! — meg akarja buktatni Moszadikot.

Asraf meg a sah anyja most együtt intrikálnak Moszadik ellen. Magyarán megmondva, illetve perzsán megmondva, meg akarják buktatni Moszadikot, hogy a Perzsiából kiakolbólított angolokat visszaakolbólítsák Perzsiába. Az angolok iránti szerelmük természetesen önzetlen. Az angoloknak van elég pénzük, hogy önzetlen szerelmet vásárolhassanak maguknak.

Attlee ízlésesen keveri a legmodernebb harcieszközöket a harmadik Richardéival. A repülőgépek, a tankok, a jeepek és a páncéljárművek mellett két öreg csatalovat is felvonultat.

A columbusi eset

Az USA Ohio államának Columbus nevű városába illusztris vendég érkezett: Paul Snow, Maine állam szenátora. A vendég kétórás külpolitikai előadást tartott a columbusi előkelőségeknek. Tajtékozva követelte a háborút. Azután előadókörútra indult Ohióba. Három városban zökkenésmentesen folytak le az előadásai, a negyedikben azonban az előadás közepén diszkréten felment két ápoló a szónoki emelvényre, karonfogták Paul Snow-t és visszavitték a tébolydába, ahonnan megszökött volt.

Csaknem ugyanabban az időben Harry S. Truman, az Egyesült Államok elnöke ugyancsak beszédet mondott Newyorkban. Ebben a beszédben még sokkal súlyosabb kitételek fordultak elő, mint a Paul Snowéban. Harry S. Truman is háborút akart, mint Paul Snow, Harry S. Truman is tajtékzott, mint Paul Snow, szóval Harry S. Truman pontosan úgy viselkedett, mint Paul Snow.

Harry S. Truman lassan a beszédének a végére ért és most jön a csattanó, amely sokkal meglepőbb és megrázóbb, mint a Paul Snow esetében.

A beszéd után néma csend támadt. És akkor a nézők soraiból két elmegyógyintézeti ápoló nem állt fel és Harry S. Trumant a tébolydába nem vitte be.

Sebészet és érzéstelenítés

Párizsban sebészeti és érzéstelenítési kongresszus volt. Ezen a kongresszuson felállhatott volna valamelyik amerikai kiküldött és elmondhatta volna a következőket:

— Nálunk, Amerikában igen nagy eredményeket értek el az érzéstelenítés terén. A hadianyaggyárosokból például minden érzés kiveszett. Ami a sebészetet illeti, Truman legutóbb egyetlen vágással négyszázmillió dollárt operált ki az amerikai adófizetők bőre alól. A hasműtétek technikája annyira előrehaladt, hogy Acheson például hatalmas beszédet vág ki hasból.

Ráadás

Tito egy házat ajándékozott Belgrádban az amerikaiaknak. Az amerikaiakra iratta annak a belgrádi háznak a tulajdonjogát, amelyben a belgrádi amerikai diplomáciai misszió vezetői laknak. Miután nekik ajándékozta egész Jugoszláviát, amely nem volt az övé, ráadásul adott még egy belgrádi házat, amely szintén nem volt az övé.

Tito működése kezd erősen emlékeztetni a régi utcai árusokéra Ott áll Tito a kis asztalka mögött és harsány hangon kiabálja:

— Idenézz, törökméz! Becsukott a gyára, leszállott az ára! Egy valódi bori rézbánya, hozzá három másik bánya, a fene bánja! Hozzá még a jugoszláv erdők, meg még háromféle nyersanyag, ha megnyerte, hadd vigye! A tetejébe még egy bőrkötéses zsebnaptár, meg egy belgrádi ház, soha vissza nem térő alkalmi vétel, az egész együtt csak tízmillió dollár. Egye fene, itt van még rá ez a törhetetlen zsebtükör meg az összes jugoszláv gyárak, ha megnyerte, hadd vigye!

Interju De Gaulle-lal

— Hát kudarcot vallott, tábornok úr ?

— Csak a választásokon. Pénzügyi téren és a nőknél még meglehelős sikereim vannak.

— Nem hangolta le a vereség?

— Ugyan kérem! Egy francia tábornoknak nemcsak a csatamezőn kell tudni vereséget szenvedni, hanem a választásokon is!

— És minek tulajdonítja a bukását?

— Egy formai hibának!

— Éspedig?

— Nem a francia választókat kellett volna megkérdezni, hanem a Churchillt, meg a Trumant!

Juhász-értekezlet volt a Hortobágyon

Induljon el a vita!

Az előadó egy talpraesett körmondattal befejezte meglehetősen hosszúra nyúlt beszédét.

— Szóljanak hozzá az elvtársak és kartársak, — kérte az elnök.

Két perccel előbb a szobában az egyik légy panaszkodott a feleségének, hogy olyan lárma van, még a saját zümmögését sem hallja az ember. Most egyszerre olyan csend keletkezett, hogy oroszlánbőgésként hatott a légyzümmögés. Végre felállt a kis Kovács, akit áldozatos Kovácsnak is neveztek a hivatalban, — mindjárt kiderül, hogy miért — és a következőket mondotta:

— Látom ,senki sem akar elsőnek hozzászólni, ezért én feláldozom magam.

Ez volt a trükkje évek óta. Elsőnek felszólalt, aztán elrohant. Most is rázendített:

— Kedves kartársaim! Arra kérlek benneteket, hogy induljon meg a vita. Őszinte és termékeny vitára van szükségünk. Szóljatok hozzá, mondjátok él a véleményeteket, én akkor se haragszom, ha nem vagytok velem egy véleményen, bírom a kritikát, a fő, hogy elinduljon a vita.

Leült a helyére, majd kiosont a szobából. Még a keze a kilincsen sem volt, amikor egyszerre több kéz emelkedett a levegőbe. Az elnök Terinek adta meg a szót, a szőke Terinek a pénzügyi osztályról. Nem csoda, a felemelt kezek között az övé volt a legszebb.

— Nem is annyira az előadónak a szavaira reflektálok, — mondotta Teri —, hanem inkább Kovács kartárs hozzászólásához szeretnék pár szót hozzáfűzni. Kimondom nyiltan, helyeslem a szavait és nemcsak a magam nevében, hanem az egyenjogúságra emelt nőtestvéreim nevében is azt kérem, induljon meg a vita!

Zúgó helyeslés után Balogh bácsi szólalt fel. Az ő beszédét szerették, mert mindig ízes hasonlatokkal fűszerezte mondanivalóját. Most is így kezdte:

— Sok beszédnek sok az alja, azaz kevés szóból is ért az okos ember. Ezért azt javaslom, kedves kartársak, ne fecséreljük az időt, hanem hadd induljon el a vita!

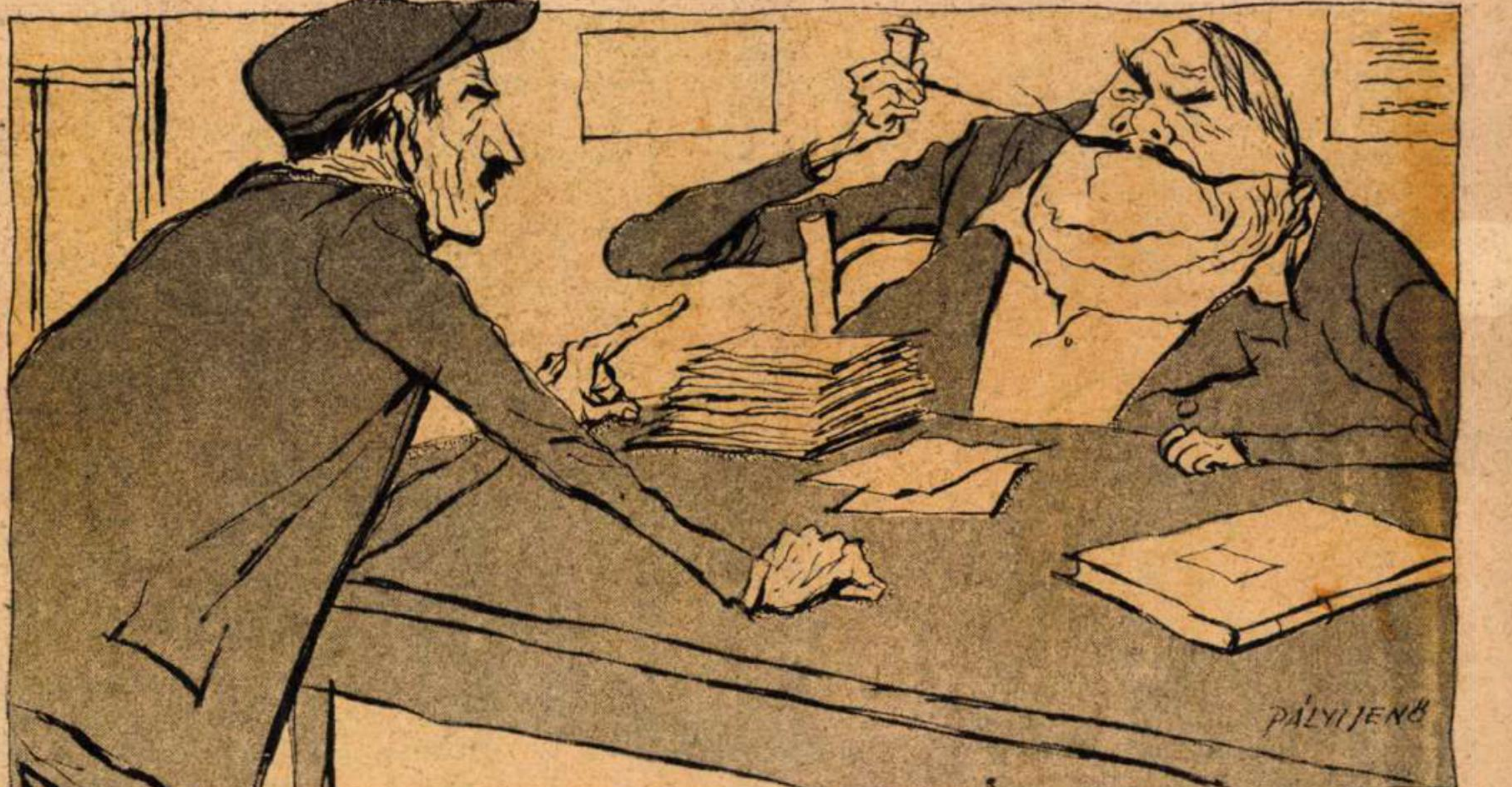
Ezután nem kevesebb, mint tizenhét felszólalás hangzott el. Valamennyi vitát követelt, ki bő, ki termékeny, ki tárgyilagos, ki magasszínvonalú vitát, a fő, hogy vita legyen.

Az előadó megilletődötten küldte be jelentését a húsz felszólalással sikeresnek tartott értekezletről és nagyon csodálkozott, hogy az „igen értékes vitaestet" igen vitás értékű estnek fogadták el.

TARDOS PETER

Sógorság-komaság Nemesdéden

— A tanácselnök most nincs itt. Disznótoros vacsorára ment a sógorához.
— Ejha! Kiadta neki az elnök a vágási engedélyt?
— Hova gondol? Dehogy adta! Nem olyan ember az.
— Hát akkor hogy vágta le a sógor a disznót?
— Feketén!

Ludas Matyi a MÁTYÁSFÖLDI IKARUS gyárban

Az Ikarus humora

Az Ikarus vállalatvezetőjének, Szöts Andrásnak Zerkovitz főmérnök, műszaki vezető a helyettese. A főmérnök kiváló szakember és mindenki tudja, hogy a műszaki vezetés kitűnő kezekben van. Azt is tudja mindenki az Ikarusban, hogy Zerkovitz főmérnök szórakozott ember. Vele történt, hogy felhívta telefonon Huszár művezetőt. Amikor a művezető jelentkezett, a következő párbeszéd zajlott le:

Zerkovitz: Itt Huszár beszél.

Huszár: Itt Huszár beszél.

Zerkovitz: Itt is Huszár, ott is Huszár? Tévedés! (És letette a kagylót.)

•

Az üzemi konyhában azelőtt minden hétfőn mákostésztával kedveskedtek a dolgozóknak. Egyik hétfőn mákostészta helyett káposztáskockát tálaltak. Azóta is ez a hétfői étlap. Tekintettel arra, hogy a mákost mindenki szereti, a káposztást pedig kevesebben, a dolgozók állandóan nyaggatják a szakácsot, hogy legyen újra mákos. A szakács türelmesen meghallgatta mind a háromezer mákoskérőt és mind a háromezernek ezt válaszolta:

— Nem adhatok mákostésztát, csak káposztást!

— De miért csak káposztást?

— Közkívánatra! — hangzott a válasz.

BALI MARIKA

szakképzett autóbuszkozmetikus. Fényezi a kocsikat, a keze alatt válnak csillogóvá, ragyogóvá, olyanná, hogy még a nap is csak hunyorogva tudja nézni. Bali Marika jól dolgozik. Páciensei és felettesei meg vannak elégedve vele. Amikor kisuvikszolta a buszt, nemcsak a nap, de Marika is megnézegeti magát benne, megigazítja hetyke kis sapkáját, haját. Remek foglalkozás ez, egyenesen nőknek csinálták.

A korai hideget erősen érzik az Ikarusban is. Így nem csoda, hogy az ebédlőben az októberi hideg a téma. Mindenki jólesően eszi a meleg ebédet. Csak egy dolgozó nem panaszkodik.

— Ez hideg? Nekem egyenesen melegem van!

Többen csodálkozva néznek rá, de akik vele dolgoznak, megadják a magyarázatot:

— A kartárs néhány héttel ezelőtt érkezett meg Kanadából...

Elkészült az 1000-ik busz

az Ikarusban. Egy kis ünnepséget rendeztek a tiszteletére, ekkor végezték el az utolsó simításokat az autóbuszon. Mindenki szeretettel simogatta a doromboló kocsit. Az autóbusz mosolyogva fogadott minket és kérés nélkül elmondta nekünk rövid életrajzát:

„Mátyásföldön születtem az Ikarusban. Én vagyok az ezredik a családban. Nagyon népes család vagyunk. Naponta négy-öt kisöcsém születik. Némelyiket nem is ismerem. Nagyon büszke vagyok a szüleimre, és amint hallom és látom, ők is rám. Tervem: be akarok futni párszázezer kilométert."

Ezekután nézzük meg, hogyan készül egy autóbusz?

A borsodnádasdi lemezgyár készíti el a borítólemezeket. A termelés meggyorsítása érdekében az Ikarus autói elszáguldanak Borsodnádasdra és elhozzák az anyagot. Az anyag a IX-es műhelybe kerül. Ez a műhelyrész a gyár szíve. Ha ez a műhely rosszul dolgozik, akkor megáll a munka mindenütt. Bármiről van szó, az Ikaruszban mindig és mindenkor a IX-esre hivatkoznak. Ebben a sokat emlegetett műhelyben kisimítják és felszabdalják a hozott lemezeket. A IX-ből a II-be kerülnek a lemezek, ahol aztán formázzák őket. (Hogy mért jön kilenc után kettő, az rejtély még a benfentesek számára is.) A II. műhely után természetesen a XIII-as következik, ahol a kiformázott lemezeket felszerelik a vázra. A következő lépés a motor-beszerelés. Csak a motor nem készül az Ikarusban. A busz minden porcikája azonban igen. Ezután festik a kocsikat, beépítik a csőüléseket, elvégzik a bőrös, kárpitos munkát, beszerelik a villanyt és már kész is a kocsi, mehet! Ez így elmondva egyszerű, mint a pofon, de próbáljon valaki otthon autóbuszt csinálni, majd meglátja, hogy milyen nehéz.

Az Ikarus teljesítette a szeptember havi tervét. Ez szép. De el kell mondanunk, hogy ebben az évben először teljesítette a tervét. Az Ikarusban azt mondják, hogy a szeptember hónap mérföldkő, azontúl nemcsak, hogy teljesítik, de túl is teljesítik a tervet.

— Mit szólsz hozzá, februárban készen lesz a nagycsarnok.
— Már februárban? Hiszen májusra igérték!
— Csak az a baj, hogy 1951. májusra igérték és majdnem egy évet késnek.

Tetszett! Nem tetszett!

Tetszett, hogy már épül az Ikarusban a bölcsőde. Nem tetszett, hogy csak most épül.

Nem tetszett, hogy Árva István csoportvezető állandóan késik. Tetszett, hogy Szöts András vállalatvezető erélyesen megrendszabályozta a későnjövőket.

Tetszett, hogy 75 bakancs-utalványt osztottak ki a dolgozók között. Nem tetszett, hogy csak 75 párat, mert 2000-re lett volna szükség.

Nem tetszett, hogy Szalai Sándor művezető nagyon ideges, ha anyagot kérnek tőle. Tetszett, hogy kitűnő munkát végez.

Tetszett, hogy Palla Miklós csoportvezető 15 hasznos újítást nyujtott be. Nem tetszett, hogy kevesen követik Palla példáját.

Nem tetszett, hogy Mészáros Ágostonnénak vasárnap kellett dolgoznia, mert a műhely elmaradt a tervvel. Tetszett Mészárosné egyéni jó munkája.

Tetszett az udvaron álló ötven gyönyörű új autóbusz, de nem tetszett, hogy ezeket nem lehet exportálni, mert a Mogürt késedelmesen szállítja a légféket.

Nem tetszett az, hogy az Ikarusban három különböző kultúrcsoport működik. Tetszett az Ikarus gyönyörű új kultúrterme.

Egymás mellett áll a műhelyben két autóbusz. Az egyik teljesen készen van, a másik most készül, csak meztelen váza van meg. Persze fázik a hideg műhelyben és irigyen nézi a másikat, amelyik már nem meztelen.

Az Ikarus humora

Ismét sztahanovista lett egy Ikarus-dolgozó. Két barátjával délben koccintani akar a kitüntetés örömére, volt nála egy kis üveg barack, abból akart tölteni. Igen ám, de az ebédlőben mindössze két pohár volt.

— Most hogy igyunk hárman a két pohárból? — kérdezte a konyha vezetőjétől.

— Még maga beszél? Hiszen háromezer dolgozó részére jut ez a két pohár. Ha a háromezernek elég, akkor elég lesz háromnak is.

(Ez nem vicc, az ebédlőben mindössze két pohár van, a többi eltört és még nem pótolták.)

•

A lemezműhelyben százan kopácsolják a vaslemezt. A megafon bömböl. Szitás János újító megjegyzi:

— Nem értem, miért nem keresnek engem? Úgy volt, hogy tízre az újítási iroda fog kéretni.

A megafon tovább bömböl, de nem bírja túlharsogni a lemezkopácsolás zaját, pedig már tíz perce hívja Szitás Jánost az újítási irodába. Csak ebben a fülsüketítő zajban nem lehet meghallani a megafon hangját.

BEER NÁNDOR

lemezlakatos. Azt hittük, elsőéves ipari tanuló. Megsértődött. Kiderült, hogy öreg szaki. Legalább másfél hónapja szabadult. Fociról akartunk beszélgetni, de nem volt hajlandó csak szigorúan szakmai kérdésekről tárgyalni velünk. Ahhoz, hogy Beer Nándorral beszélgethessünk, sürgősen ki kell tanulnunk a lemezlakatos szakmát.

Jövőhéten: A Magyar DIVATCSARNOKban